

ΑΠΟΦΕΥΔΙΑΤΙΝΗ 23. Απρ. 1995

Στην ποίηση η ψυχή... είναι γυμνή!

Υστέρα από τις νουσέλες της «Ναταλία και Χριστίνα», που κυκλοφόρησαν πρόσφατα, η Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου έγραψε δύο νέα βιβλία.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, με τον καθαρικό τίτλο «Σώμα, θυμήσου όχι μόνο το πόσο αγαπηθήκες» και τα ποιήματα με τίτλο του Ψαλμοδού «Επί Πτερύγων Ανέμων», που βρίσκονται ήδη στα βιβλιοπωλεία.

Να θυμίσουμε ότι το προηγούμενο ποιητικό της βιβλίο «Μυστικό πέρασμα» (1989) προτάθηκε από το υπουργείο Πολιτισμού για το Αριστείο της Ευρώπης και, μεταφρασμένο από το Γάλλο συγγραφέα και ελληνιστή **Ζακ Λακαριέρ**, επομάζεται να κυκλοφορήσει στη Γαλλία με δικό του πρόλογο.

Ακόμη να θυμίσουμε κάποια αντηρροσωπευτικά βιβλία της **Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου**, που είναι το «Λυκόφως της μοναξιάς», «Με τη λάμπα θυέλλης», «Ναταλία και Χριστίνα» («Καλέγηται»), «Η Μαρούλα της Λίμνου» (7η έκδοση), «Η Δοξανιώ» (4η) και άλλα.

Δώστε μας το στίγμα των δύο νεων σας βιβλίων...

★ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ «Κίνηση ιδεών» στο πλαίσιο της προσπάθειας προώθησης του βιβλίου για την Αρχαία Ελλάδα, εκθέτει έως το τέλος Απριλίου, συγκεντρωμένη τη βιβλιογραφία για την αρχαία ελληνική θρησκεία – μαντεία και μυστήρια.

ΔΥΟ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ
ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ
- ΠΟΘΟΥ

D

«Το πρώτο είναι μια ανανεωμένη έκδοση και οπωδήποτε ένα μυθιστόρημα που όχι μόνο δεν ξεπέρασα, αλλά και το θεωρώ από τα καλύτερά μου. Αυτή η αναζήτηση του χαμένου χρόνου, του χαμένου Παραδείσου της ευτυχίας, κάνει τους δύο παλιούς εραστές πιο ανθρώπωνους, σε μια σχέση εύθραυστη, φορτισμένη από τη νοσταλγία του παρελθόντος, από τη βίωση του ώριμου πόνου».

- Τι είναι οι δύο ήρωες;

«Δύο πλάσματα αντίθετα είναι Εκείνος και Εκείνη, όχι μόνο στην κοινωνική τους τοποθέτηση, αλλά και στην υπαρξιακή βίωση του κόσμου τους, που θα ζήσουν από διαφορετική διάσταση τη θυσία, τον έρωτα, τον αγώνα για ελευθερία».

- Και η νέα σας ποίηση με τον τίτλο του Ψαλμοδού

«Επί Πτερύγων Ανέμων»;

«Την είπα ποίηση "ης δωρε-

άς και του όρκου». Του όρκου της ψυχής να διαφυλάξει την ουρανική της μνήμη, να τη διασώσει μέσα στο εφήμερο. Ετοι, που το κοσμικό τοπίο γίνεται μια αναγωγή στην υπέρβαση, μιας "άλλης διάρκειας αγγελία", για να χρησιμοποιήσω το στίχο μου. Όμως, επειδή κανείς ποιητής δεν μπορεί να μιλά για την ποίησή του, θα πω κάτι αλλο. Τώρα που την παραδίδω στουν αναγνώστη, αισθάνομαι δέος. Είναι σαν να του παραδίνω όλο το βίος μου, την καθημερινή μου υπαρξιακή περιπέτεια, τις απόκρυφες στιγμές της αυτογνωσίας μου».

- Η ποίηση σας απασχολεί περισσότερο ή το μυθιστόριμα;

«Η ποίησή μου με προσδιορίζει ως άνθρωπο. Είναι αυτή η αντίστασή μου. Και είναι η φωνή μου. Οχι τα μυθιστορήματά μου. Οχι το θέατρο, που έγραψα. Και ούτε εκτίθεμαι εκεί. Οχυρώνομαι πίσω από τη ζωή των προσώπων μου. Την προστατεύω την ψυχή μου. Στην ποίηση, όχι. Η ψυχή είναι γυμνή. Εκτεθειμένη. Τότε μόνον η ποίηση είναι το αίμα της. Η αλήθεια της». N.P.